

Een overzicht van meer dan dertig jaar Economentops

Een nadere kijk op meer dan dertig jaar Economentops laat zien dat er een kleine groep economen is die al jaren de ranglijsten domineert. Nieuwkomers hebben wel kans zich in de Economentop te vestigen, maar vallen vaak na een paar jaren al weer uit de lijst. De prestaties van economen in de top zijn met de tijd toegenomen, terwijl de prestatieverschillen tussen hen juist zijn geslonken.

**PHILIP HANS
FRANSES**

Hoogleraar aan de
Erasmus Universiteit
Rotterdam

Al meer dan dertig jaar verschijnen er hitlijsten van economen, gebaseerd op het aantal publicaties. De eerste Economentop 40 verscheen in 1980, en dat was een noviteit. Rond die tijd had men weinig aandacht voor wetenschappelijk publiceren in de internationale vakliteratuur, en de twee heren achter de schuilnaam A.D.S. de Schuitem wilden daar verandering in aanbrengen. De lijst werd meestentijds gepubliceerd in *Intermediair*. Van 1980 tot 1989 gebruikte A.D.S. de Schuitem dezelfde methodologie, waarbij ze waarden toekenden aan tijdschriften en ook meenamen met hoeveel medeauteurs hoeveel pagina's waren geschreven. Het ging altijd om de productie in de vijf meest recente jaren. In 1990 werd het maken van die lijsten overgenomen door Petra R. van Ostende. Omdat het allemaal handwerk was in die tijd, werd de top 40 teruggebracht tot een top 20. Dit gebeurde van 1990 tot en met 1995. Tussen 1996 en 1997 was er geen top, maar in 1998 was er een comeback (kort onderbroken in 2002–2003) waarbij nu ook het internet kon worden geraadpleegd. Eerst werden de scores berekend in Tilburg en nu sinds een aantal jaren door de Erasmus School of Economics. Sinds een tiental jaren publiceert *ESB* de Economentop 40, en in deze uitgave verschijnt de dertigste versie. Een chronologisch overzicht van de Economentops is te vinden op www.floor.nl.

Het mooie van de bestaande lijsten is dat altijd op enigszins vergelijkbare wijze is gerekend, en dat we dus ook gegevens hebben van economen die nu vergeten zijn. Immers, als je nu ideas.repec.org moet raadplegen kun je alleen maar werken met data van de huidige actieve economen, en niet met degenen die ondertussen wat anders zijn gaan doen of zijn

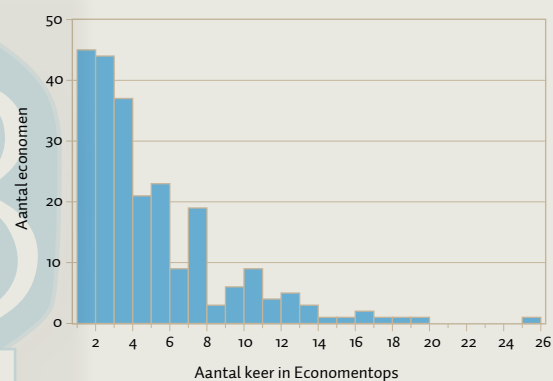
overleden. Een overzicht van alle Economentops geeft dan ook een interessante kijk in de ontwikkelingen. Een uitgebreidere versie hiervan verschijnt binnenkort in *Scientometrics*.

Het eerste dat opvalt, is dat in al die jaren er maar 236 namen circuleren in de Economentops, terwijl er toch over de jaren heen een veelvoud van economen werkzaam is geweest in Nederland. De meesten die in de top komen zijn daar maar vier tot vijf jaar, hoewel er ook economen zijn die er maar liefst vijftien keer of meer in voorkomen, zie tabel 1. De tabel laat verder zien dat frequent genoteerde economen ook vaak gemiddeld genomen hoog staan. Henri Theil heeft de lijst gedurende zes jaren aangevoerd, Sweder van Wijnbergen ook, en Peter Nijkamp was de nummer 1 gedurende vier jaar. De standaarddeviatie van de rangen van de hoogst genoteerden is soms klein, en dat suggereert dat er een dominante groep is die de top van de ranglijsten jaar na jaar beheerst.

Er is echter wel hoop voor jong talent, want na tien jaar staat er 85 procent nieuwe namen in de lijst, en na twintig jaar is dat maar liefst 95 procent. Dat suggereert dat na tien jaar de meeste economen wel over hun piek zijn, qua wetenschappelijke output. Dus, ondanks dat de dominante groep economen lang goed blijft scoren, is er ruimte voor jonge eco-

Frequentiediagram van
voorkomen in Economentops

FIGUUR 1

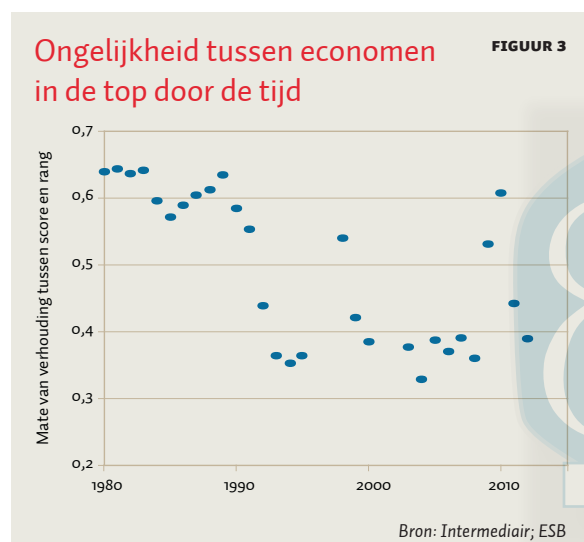
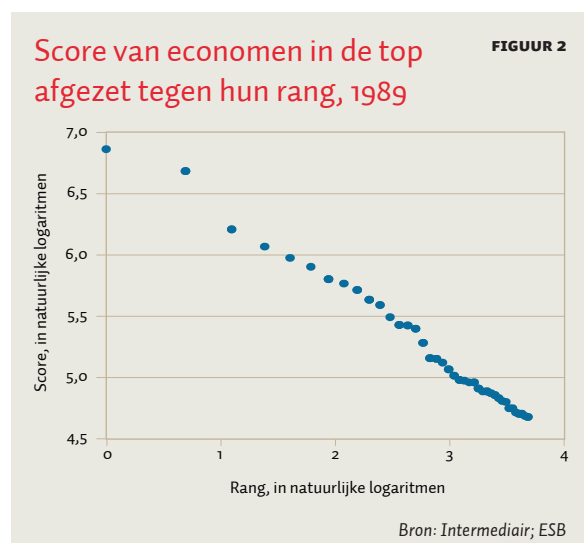

Bron: *Intermediair*; *ESB*

nomen om zich naast hen te vestigen in de top. Uit figuur 1, een overzicht van hoe vaak de 236 economen voorkomen in de Economentop, blijkt echter wel dat de meeste economen maar drie keer of minder in de top voorkomen. Dit duidt erop dat nieuwkomers vaak snel weer uit de top vallen.

A.D.S. de Schuite hoopte dat zijn lijst ook zou bevorderen dat de economen productiever werden. Is dat ook gebeurd? Er is natuurlijk geen sprake van een gecontroleerd experiment, maar iets valt er wel uit de data te leren. Een regressie van de jaarlijkse gemiddelde scores in de periode van A.D.S. de Schuite op een constante, de score van het jaar ervoor en een trend geeft een geschatte trendparameter van 6,907 met een significante t -waarde van 1,926. Voor de Tilburg/ESE-periode wordt er zelfs een t -waarde van 2,760 bij een parameter van 0,546 genoteerd. Kortom, de gemiddelde prestaties zijn inderdaad toegenomen.

Een manier om de ongelijkheid in scores tussen de economen in de top over de tijd te bekijken, is door te letten op de verhouding tussen rang en score, iets dat is weergegeven in figuur 2, waar data uit de top van 1989 zijn gepresenteerd. Op de horizontale as staat de logaritme van de rang (van 1 tot en met 40) en op de verticale as staat de logaritme van de

Karakteristieken van vaak in tops genoteerde economen

TABEL 1

Naam	Frequentie in top	Rang			
		Gemiddeld	Mediaan	Hoogste	Standaarddeviatie
Peter Nijkamp	25	10,08	8	1	8,18
Peter Wakker	19	8,68	7	1	7,53
Jan Magnus	18	11,94	9	2	9,51
Gerard van den Berg	17	15,18	13	3	9,8
Bernard van Praag	16	8,94	9	2	6,2
Sweder van Wijnbergen	16	6,75	2	1	8,52
Arie Kapteyn	15	5,87	5	2	4,52
Piet Rietveld	14	11,21	8,5	4	10,02
Herman Bierens	13	13,15	11	1	11,26
Lans Bovenberg	13	13,92	10	3	9,55
Philip Hans Franses	13	3,62	3	1	2,1
Henri Theil	12	3,83	1,5	1	2,21
Claus Weddepohl	12	18,50	14	6	10,91
Martin Fase	12	25,83	26,5	15	8,23
Tijs ten Raa	12	8,92	7	3	7,39
Han Bleichrodt	12	13,75	12	9	4,09
Joop Hartog	11	13,55	11	4	5,96
Herman van Dijk	11	15,54	12	5	9,53
Tom Wansbeek	11	12,36	11	4	7,13
Mars Cramer	11	24,55	20	10	11,16

Bron: Intermediair; ESB

score. De hellingshoek van de rechte lijn die door deze punten kan worden getrokken is een maat voor de ongelijkheid. Hoe steiler de lijn (dus hoe groter de coëfficiënt in absolute waarde), hoe groter de verschillen tussen de nummers 1 en 40, maar ook bijvoorbeeld tussen de nummers 4 en 5. Een grotere hellingshoek duidt dus op een grotere ongelijkheid tussen economen in de top. In figuur 3 worden de geschatte hellingshoeken gegeven voor alle 29 voorgaande Economentops, in absolute waarden. De figuur laat duidelijk zien dat de mate van ongelijkheid over de jaren heen kleiner is geworden.

Dit suggereert dat de verschillen tussen de nieuwe binnenkomers en de enigszins vast in het zadel zittende toppers steeds kleiner zijn geworden. Die nieuwe binnenkomers hebben het wel moeilijk om door te stoten naar de top, want de bovenlaag lijkt gedomineerd te worden door een kleine groep, waarvan sommigen al vijftien tot twintig jaar meedraaien in de hoogste regionen.

Kortom, de Economentops lijken op de hitlijsten in de muziek. Vele nieuwkomers proberen door te breken, maar er is maar een beperkte groep artiesten (economen) die lang meegaan op een hoog niveau.

LITERATUUR

Floor eEconomics (2013) *Introduction to the Top 40 – economists*. Artikel op www.floor.nl.